

2 Αυγούστου 2015

Ιερομόναχος Κοσμάς Καυσοκαλυβίτης (1857 - 2 Αυγούστου 1919)

/ Συναξαριακές μορφές

Οι ευλαβέστατοι Καυσοκαλυβίτες μοναχοί Αθανάσιος και Χαρίτων

Ο κατά κόσμον Κωνσταντίνος Ρενιέρης γεννήθηκε στα Υστέρνια της Τήνου το 1857. Από μικρός έμαθε την τέχνη του μαρμαρογλύπτη. Μαζί με τον αδελφό του Γεώργιο ήλθαν να εργασθούν στο Άγιον Όρος. Εθέλχθησαν από την ωραιότητα της μοναχικής ζωής και υπετάγησαν το έτος 1881 στον μεγάλης αρετής Γέροντα Χαρίτων († 1906), που ασκήτευε στο σπήλαιο του όσιου Αθανασίου του Αθωνίτου.

Ο πρώτος εκάρη με τ' όνομα Κοσμάς το 1882 και ο δεύτερος ονομάσθηκε στην κουρά του Δαμιανός το 1893. Ο Κοσμάς χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος τα Χριστούγεννα του 1892 στη Μεγίστη Λαύρα από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Ιωακείμ τον Γ'. Το 1902, ύστερα από αίτημα των πατέρων χειροθετήθηκε Πνευματικός. Θέλησε από αρχής ν' ακολουθήσει τον κανόνα εγκρατείας του Γέροντός του, να τρώει δηλαδή μόνο μία φορά την ημέρα, και μάλιστα φαγητό αλάδωτο. Ο διακριτικός παπα-Χαρίτων δεν του το επέτρεψε. Στην επιμονή του τον άφησε, όταν όμως ασθένησε κατάλαβε το λάθος του.

Κάποτε επιστρέφοντας στο σπήλαιο της ασκήσεώς τους από την Προβάτα, καθώς ήταν πεινασμένος, έκοψε κι έφαγε ένα μήλο από ένα κήπο που πέρναγε. Όταν το εξαγορεύθηκε στον Γέροντά του, εκείνος τον επιτίμησε λέγοντάς του, πως παπάς και Πνευματικός παρασύρθηκε να πάρει ένα μήλο! Του είπε να επιστρέψει πέντε ώρες δρόμο να ζητήσει συγχώρεση από τον ιδιοκτήτη της μηλιάς. Ο παπα-Κοσμάς έβαλε αμέσως μετάνοια, αλλά εξέφρασε την αδυναμία του να επιστρέψει τόσο δρόμο. Τότε του είπε να κάνει χίλιες μετάνοιες. Αφού έκανε τις μετάνοιες, τον έβαλε να πάει να ζητήσει και συγνώμη.

Ο ιερομόναχος Κοσμάς υπήρξε άξιος διάδοχος και μιμητής του Γέροντός του. Μετά την κοίμηση του Γέροντος Χαρίτωνος και λόγω των σοβαρών ζημιών του Καθίσματος από μεγάλο σεισμό μετακόμισε με τη συνοδεία του στη σκήτη των Καυσοκαλυβίων. Το 1912 ανήγειραν ναό επ' ονόματι του Ακαθίστου, ο οποίος το 1925 εγκαινιάσθηκε από τον μητροπολίτη πρώην Μοσχονησίων Φώτιο († 1930).

Ο Γέροντας Κοσμάς με τον αδελφό του Δαμιανό είχαν συγγενείς μοναχές στην ιερά μονή Κεχροβουνίου Τήνου, στις όποιες κατά καιρούς έστελναν και αθωνικές ευλογίες. Ο Γέροντας Κοσμάς, όπως ο Γέροντας του, ήταν αντιγράφεις ιερών ακολουθιών. Σε μία από αυτές ο Γέροντας Κοσμάς έγραφε: «Εγράφησαν υπό Κοσμά Ιερομονάχου και Πνευματικού εκ του Ακαθίστου Ύμνου της Θεοτόκου, Ίεράς Σκήτης της Αγίας Τριάδος Καυσοκαλυβίων Αγίου Όρους Άθω. Ο άνωθεν είναι εξ Υστερνίων της Νήσου Τήνου εν έτει 1913».

Υποτακτικοί του Γέροντος Κοσμά ήταν οι συμπατριώτες μοναχοί Χαρίτων († 1930) και Αθανάσιος († 1956) από τη Δάφνη Καλαβρύτων. Κατά την ώρα της εκδημίας

του μονάχου Χαρίτωνος ουράνιο φως πλημμύρισε το ταπεινό κελλί του. Όταν κάποτε ο Αθανάσιος έπαθε βαριάς μορφής δηλητηρίαση και ήταν προς θάνατο, ο παπα-Κοσμάς έτρεξε στον τάφο του παπα-Χαρίωνα να ζητήσει τη βοήθειά του. Μέσα στη νύχτα έλαμψε φως, παρουσιάσθηκε ο Γέροντας και υπέδειξε τι πρέπει να γίνει και ο Αθανάσιος έγινε καλά. Ο Γέροντας Ανδρέας († 2004) γράφει περί του Αθανασίου: «Ήταν ασκητικώτατος, βιβλική μορφή, ταπεινός, λιγόλογος και είχε μελέτη θανάτου και αδιάλειπτη προσευχή, πολύ δε αγαπητός σ όλους τους συνασκητές του, οι οποίοι επιθυμούσαν να έχουν έστω και για λίγο τη συντροφιά του».

Ο μακάριος παπα-Κοσμάς κοιμήθη μακάρια στις 2.8.1919.

Πηγές-Βιβλιογραφία:

Μωυσέως Αγιορείτου μοναχού, Αγιορείτικες διηγήσεις του Γέροντος Ιωακείμ, Θεσσαλονίκη 1992, σσ. 18-22. Μαξίμου Καυσοκαλυβίτου ιερομ., Ασκητικές μορφές και διηγήσεις από τον Άθω, Άγιον Όρος 2003, σσ. 215-216. Παταπίου Καυσοκαλυβίτου μοναχού. Αγιασμένες μορφές των Καυσοκαλυβίων, Άγιον Όρος 2007, σσ. 165-170 (απ' όπου η φωτογραφία). Νικολάου Φθιώτιδος μητροπ.. Σχέσεις ιεράς νήσου Τήνου και Αγίου Όρους, Λαμία 2010, σσ. 19-20 και 29-30.

Η Καλύβη του Ακαθίστου στη σκήτη των Καυσοκαλυβίων

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, *Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα Τόμος Α΄ - 1900-1955*, σελ. 235-237, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011

<http://bitly.com/1lwSeAq>